

ထင်ရှားသူတို့၏
ဘဝပုံပြင်
နိုင်:နိုင်:စနေ



(၁)

ထင်ရှားသူတို့၏ ဘဝပုံပြင်

အခန်း (၁)

လူတိုင်းလူတိုင်းမှာ ကိုယ်ပိုင်စိတ်ကူးအိမ်မက်တွေ၊ ခံယူချက်တွေ ရှိကြတယ်။

တခြားလူထက် ပိုထူးချွန်ထက်မြက်သူ၊ အဆိုတော်၊ အားကစား သမား၊ ဆရာဝန်၊

အင်ဂျင်နီယာတွေ ဖြစ်လိုကြတယ်။ ဒါဟာ အစကောင်း တစ်ခုပါ။ စိတ်ကူးရဲ့

ရည်မှန်းချက်ထားရဲ့သူတွေက တစ်ဝက်အောင်မြင်နေပြီး သူတွေပါ။ ရှေးလူကြီးတွေက

ပြောတယ်၊ “ရင်ဘတ်ထဲမှာ စိတ်ကူးအိမ်မက် မရှိ ရည်မှန်းချက်မရှိသူတွေက ရှင်လျက်နဲ့

သေနေကြတာ”တဲ့။ ရည်မှန်းချက် မရှိ၊ ဦးတည်ရာမဲ့ နရင် ရှေ့တိုးဖို့အင်အားလည်း ရှိမှာ

မဟုတ်ပါဘူး။ မရေ ရာတဲ့ လူ့ဘဝလမ်းမှာ ယောင်လည်လည်ဖြစ်နေမှာ ပဲ။ ဘဝက

အဓိပ္ပာယ်မဲ့ န မှာ ပဲ။ စိတ်ကူးအိမ်မက်ရှိတယ်၊ ရည်မှန်းချက်ရှိတယ်ဆိုရင် အဲဒီ ရည်မှန်းချက်

ဦးတည်ချက်အတွက် နေ့တိုင်း ကြိုးစားပြီး အကောင်အထည်ဖော်တယ်၊ ကြိုး စားပြီး

သင်ယူတယ်၊ ဖြည်းဖြည်းချင်း အတေ့အကြံတကျ အတိုးချပြီး ကိုယ့် ကိုယ်ကို

ဖြည့်ဆည်းတယ်ဆိုရင် တစ်နေ့နေ့မှာ အောင်မြင်မှု အလင်းရောင်က သင့်ကိုယ်ပေါ်မှာ

လင်းလက်တောက်ပမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

သောမတ်စ်အယ်ဖာအက်ဒီဆင်

Thomas Alva Edison

(February 11, 1847 - October 18, 1930)

အောင်မြင်ခြင်းက စိတ်ကူးအိမ်မက်ကနေ စတင်တယ်

အက်ဒီဆင် တီထွင်ဖန်တီးခဲ့တဲ့ အရာတွေ သိပ်များ လွန်းပါတယ်။ သူတီထွင်ခဲ့တဲ့

အရာတွေထဲမှာ လှုပ်စစ်မီး၊ တယ်လီဖုန်း၊ ရုပ်ရှင်၊ ဓာတ်စက်၊ မီးအားပေးစက်၊ ဘက်ထရီအိုး၊ လက်နှိပ်စက်၊ သံလိုက်ကျောက်ခွဲခြားစက်၊ ဖိအားတိုင်းကရိယာ စတာတွေပါတယ်။ ပထမဆုံး ငွေစက္ကန့်ရတွက်စက်အဖြစ် သူတီထွင်ခဲ့တဲ့ ၁၈၆၉ ခုနှစ်ကနေ ၁၉၁၀ ခုနှစ်ကာလအတွင်းမှာ သူတီထွင် ခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းအမျိုးအရေအတွက်ပေါင်း ၂၀၀၀ ခန့် ရှိခဲ့ပြီး ပစ္စည်း ၁၃၂၈ ခု မှတ်ပုံတင်မှုပိုင်ခွင့်ရခဲ့တယ်။ အဲဒီ ကာလအတောအတွင်းမှာ ပဲ ၁၀ရက်ကျော် တစ်ကြိမ် တီထွင်မှု သစ်တစ်ခု သူလုပ်ခဲ့တယ်။

မွေးဖွားကြီးပြင်းပုံ

၁၈၄၇ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၁) ရက်နေ့ မနက်ဝေလီဝေလင်းအချိန် တစ်ခုမှာ အမေရိကန်နိုင်ငံမြောက်ပိုင်းမှာ ရှိတဲ့ နာမည်ကြီးရေကန် (၅) ကန် အနက် Erie ရေကန်ဘေးမှာ ရှိတဲ့ အိုဟိုင်အို (Ohio) ပြည်နယ်၊ မီလန် (Milan) မြို့မှာ ကောင်လေးတစ်ယောက် မွေးဖွားခဲ့တယ်။ ကောင်လေးဟာ မွေးဖွား လာတာနဲ့ ဦးခေါင်းကြီးပြီး ခန္ဓာကိုယ် သေးငယ်နေခဲ့တယ်။ သားသမီးတွေ ထဲမှာ ခုနှစ်ယောက်မြောက်ဖြစ်တဲ့ ဒီသားလေး အသက်ရှင်ပါမလားလို့ သစ် အရောင်းအဝယ်လုပ်တဲ့ ဖခင်က စိုးရိမ်ခဲ့တယ်။ ဒီသားလေးက နောက်ပိုင်းမှာ လှုပ်စစ်မီးကို တီထွင်ခဲ့သူ သောမတ်စ်အက်ဒီဆင်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

၁၉၃၁ ခုနှစ် သြဂုတ်လမှာ အက်ဒီဆင်ဟာ စိတ်ရောကိုယ်ပါ နွမ်းလျှော့ပန်းခဲ့တယ်။ ဆရာဝန်ရဲ့ ဆေးစစ်ချက်မှာ သူ ရောဂါအပြင်းအထန် ရနေကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့တယ်။ အောက်တိုဘာလ (၁၈) ရက်နေ့ အသက် (၈၄)နှစ်မှာ အက်ဒီဆင် သေဆုံးသွားခဲ့ပါတယ်။ အောက်တိုဘာလ (၂၁)ရက် နေ့မှာ အမေရိကန်တစ်နိုင်ငံလုံး မီးငြိမ်းပြီး အက်ဒီဆင်အတွက် ဝမ်းနည်းခြင်း အထိမ်းအမှတ် ပြုလုပ်ခဲ့တယ်။

အက်ဒီဆင်ဟာ အဲဒီ ခေတ်ကာလရဲ့ အမြင့်မြတ်ဆုံးသူလို့ လူတွေ ပြောခဲ့ကြတယ်။ သိပ္ပံပညာရှင် အိုင်းစတိုင်းကတောင် သူ့ကို “တီထွင်ဖန်ဆင်း ရှင်တစ်ဦး”၊ “ထုတ်လုပ်တီထွင်နိုင်တဲ့ ပါရမီရှင်တစ်ဦး”လို့ တင်စားခဲ့တယ်။ သူ့ကို

အမြင့်မြတ်ဆုံးသူစာရင်းထဲ ထည့်သွင်းချိန် အက်ဒီဆင်ဟာ မနေတတ် မထိုင်တတ် ဖြစ်ခဲ့တယ်။

သူ့ရဲ့ တီထွင်ဖန်ဆင်းမှု အကြောင်း ပြောတဲ့အခါ အက်ဒီဆင်က “ကျွန်တော့်ရဲ့ ဘဝဒနာ အလုပ်အကိုင်ပါ။ သဘာဝရဲ့ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှု ကို ကျွန်တော်ဖော်ထုတ်ပြီး လူသားတွေအတွက် ကောင်းကျိုးဖန်တီး မယ်။ ဒါဟာ တိုတောင်းတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လူ့ဘဝကို ဖြတ်သန်းတဲ့ အကောင်း ဆုံးနည်းပါပဲ”လို့ ပြောခဲ့တယ်။ ဒါဟာ အက်ဒီဆင်ရဲ့ အတွေးအခေါ် ဖြစ်သလို သူ့ကိုအောင်မြင်စေတဲ့ လှုံ့ဆော်အား၊ အရင်းအမြစ်လည်း ဖြစ်တယ်။

အက်ဒီဆင်ဟာ ကျောင်း(၃)လသာ နေခဲ့ဖူးသူပါ။ ဆရာမ က သူ့ကို “လူနံလူအ”လို့ ဆိုခဲ့တယ်။ သူ့ဆွေမျိုးသားချင်းကလည်း သူ့ကို ဒီလိုပဲ ခေါ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့မိခင်က ဒါကို မယုံခဲ့ဘူး။ သူ့ကိုယ်တိုင် အက်ဒီဆင်ကို စာတွေ သင်ပေးခဲ့တယ်။ စာတွေဖတ်ဖို့ လမ်းညွှန်ခဲ့တယ်။ အက်ဒီဆင်ဟာ အသက်(၁၂) နှစ်မတိုင်ခင် ဖတ်ရခက်စာအုပ်တော်တော်များများ ကိုဖတ်ပြီး နေခဲ့ပြီဖြစ်တယ်။ သူ့ဖခင်က သူ့ကိုယ်တိုင် အယ်ဒီဆင်ကို နယူတန်နယာမတွေ သင်ပေးခဲ့တယ်။ မိသားစုရဲ့ သင်ကြားရေးနဲ့ သက်ရောက်မှု ကြောင့် အက်ဒီဆင် ဟာ ငယ်စဉ်ကတည်းက ဝီရိယရှိတဲ့စိတ်ဓာတ်နဲ့ စိတ်ကူးအိမ်မက်ကို စွဲစွဲမြဲမြဲ ဆုပ်ကိုင်တဲ့ စိတ်ဓာတ်မျိုး မွေးမြူနိုင်ခဲ့တယ်။

သိပ္ပံပညာကို အက်ဒီဆင် အရမ်းနှစ်သက်ခဲ့တယ်။ သူဟာ ငယ်စဉ် ကတည်းက သူတို့အိမ်ရဲ့ မြေအောက်ထပ်မှာ လက်တွေ့စမ်းသပ်ရာမှာ အသုံးပြုတဲ့ ဖန်ပုလင်းတွေ အခုရာကျော်စုဆောင်းခဲ့ပြီး လက်တွေ့စမ်းသပ်ခန်း အသေးစားတစ်ခု လုပ်ခဲ့တယ်။ ချွေတာစုဆောင်းထားတဲ့ ငွေကြေးတွေကို ဓာတုပစ္စည်း၊ ဓာတုကိရိယာတွေ သူ ဝယ်ယူခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီငွေကြေး တွေက သူ့စမ်းသပ်မှု အတွက် မလုံလောက်မှန်း သိတဲ့အခါ အက်ဒီဆင်ဟာ မီးရထားပေါ်မှာ သတင်းစာ လိုက်ရောင်းခဲ့တယ်။ သူဟာ မနက်ကနေ ည အချိန်ထိ ရထားပေါ်မှာ သတင်းစာ လိုက်ရောင်းခဲ့တယ်။ ညဉ့်နက်သန်းခေါင် အထိ စမ်းသပ်မှု တွေပြုလုပ်ခဲ့တယ်။

အဲဒီ နောက် သူဟာ ရထားပေါ်မှာ လူတွေအသုံးမပြုတဲ့ ဆေးလိပ်
သောက်ခန်းတစ်ခန်းရှိတာကို သတိထားခဲ့မိလို့ အိမ်က သူ့စမ်းသပ်ကိရိယာ တွေကို
ရထားပေါ်အထိ သယ်ဆောင်လာပြီး စမ်းသပ်မှု တွေ ပြုလုပ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ အခန်းမှာ
ထားထားတဲ့ ပုံနှိပ်စက်ကို သူ အသုံးပြုတတ်ခဲ့သလို ကြေးနန်း နံပါတ်တွေနဲ့ အဲဒီ ဒေသက
သတင်းအချက်အလက်တွေကိုပါ မှတ်သားနိုင် ခဲ့ပြီး သတင်းစာစောင်အဖြစ်
ထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ သတင်းစာကို လူ အများ ကြိုက်နှစ်သက်ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီ အချိန်မှာ
အက်ဒီဆင်ဟာ ၁၂နှစ်သား အရွယ်ဘဲ ရှိခဲ့သေးတယ်။

တစ်နေ့မှာ ရထားလူးလို့ ခရီးဆောင်အိတ်တွေ ပြုတ်ကျလာပြီး သူ့စမ်းသပ်ရာမှာ
အသုံးပြုတဲ့ ဖော့စ်ဖော့ရပ်ထည့်ထားတဲ့ ဖန်ပြွန်ကို တိုက်မိ သွားခဲ့တယ်။ ဖော့စ်ဖော့ရပ်တွေ
ကြမ်းပြင်ပေါ်ကျပြီး မီးထလောင်ခဲ့တော့ တယ်။ မီးကို အချိန်မှီ ငြိမ်းသတ်နိုင်ခဲ့ပေမယ့်
ရထားတာဝန်ခံအရာရှိရဲ့ လက်ဝါး စောင်းဒဏ်ကို သူ ခံခဲ့ရတယ်။ အဲဒီ ရိုက်ချက်နဲ့ပဲ သူ
နားကန်းခဲ့ရတယ်။ ရထားပေါ်မှာ ရှိတဲ့သူ့စမ်းသပ်ကိရိယာတွေလည်း လွင့်ပစ်ခံခဲ့ရတယ်။
အခက်အခဲတွေ ပြန့်ပွားတွက် အက်ဒီဆင်ရဲ့ စိတ်ကူးအိပ်မက်ကို
အကောင်အထည်ဖော်မယ်ဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ သိပ္ပံစမ်းသပ်မှု တွေ ပြုလုပ်မယ်ဆိုတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို
အလဲမထိုးနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ အက်ဒီဆင်ဟာ ကိုယ့်ရဲ့ နေအိမ်မှာပဲ စမ်းသပ်ခန်းတစ်ခု
ပြုလုပ်ခဲ့တယ်။ စမ်းသပ်ချိန်အတောအတွင်းမှာ ဓာတ် လိုက်တာ၊ အဝတ်အစား
မီးလောင်ခံရတာ တွေကို သူ အမြဲကြုံတွေ့ခဲ့ရတယ်။ တစ်ကြိမ်မှာ သူ့မျက်နှာတစ်ခုလုံး
နိုက်ထရိုတ်ဓာတ်ဆား အလောင်ခံခဲ့ရ ပေမယ့် သူ နည်းနည်းမှ စိတ်ဓာတ်မကျခဲ့ဘူး။

အက်ဒီဆင်ရဲ့ ကြိုးစားခဲ့သမျှအရာတွေက နောက်ပိုင်းမှာ သူ ပြုလုပ် တဲ့
တီထွင်ဖန်တီးမှု အပေါ် များစွာ အထောက်အကူဖြစ်စေခဲ့ပါတယ်။ တခြား
တီထွင်သူတွေလိုပါပဲ၊ အက်ဒီဆင်လျှောက်ခဲ့တဲ့လမ်းက မညီညွှာ မဖြောင့်ဖြူ ခဲ့ပါဘူး။
ညှိပိုင်းအလုပ်တွေ သူလုပ်ခဲ့သလို စာအုပ်ဆိုင်နဲ့ စာကြည့်တိုက် တွေမှာ သူ့အချိန်တွေ
ကုန်ဆုံးခဲ့ရတယ်။ အကြိမ်ကြိမ် အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်ခဲ့ ရလို့ နောက်ဆုံးမှာ နယူးယောက်မြို့မှာ
ရှိတဲ့ သူငယ်ချင်းဆီ ချဉ်းကပ်ခဲ့ရတယ်။

အက်ဒီဆင်ဟာ နယူးယောက်မြို့ကို ခက်ခက်ခဲခဲ ရောက်လာခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်က သူ့ဆီမှာ ပိုက်ဆံတစ်ပြားတောင် မရှိတော့ပါဘူး။ ဆာ လောင်ငတ်မွတ်နေတဲ့ အက်ဒီဆင်ဟာ အဝတ်အစားစုတ်ပြတ်ပြတ်နဲ့ ကိုယ် ရောင်တွေမှိန်နေခဲ့လို့ လူတွေရှောင်ဖယ်တာကို ခံခဲ့ရတယ်။ နောက်တော့ အလုပ်ရုံတစ်ခုမှာ သူ ခိုကပ်နေခွင့်ရခဲ့တယ်။ သူနေတဲ့အလုပ်ရုံမှာ စကားပြော စက်တစ်လုံး ပျက်ခဲ့လို့ သူ ပြင်ပေးခဲ့တယ်။ သူ့ရဲ့ အလုပ်အပေါ် အာရုံစိုက်မှု၊ အသေးစိတ်မှု တွေကြောင့် စက်ရုံမှာ အလုပ်ရခဲ့တယ်။ သိပ်မကြာပါဘူး... ဒီလို စကားပြောစက် စက်ရုံအသေးစား တစ်ခုကို သူကိုယ်တိုင် တည်ထောင်ပြီး သိပ္ပံပညာ စမ်းသပ်မှုလမ်းကြောင်း ပေါ်ကိုတစ်လှမ်းချင်းတစ်လှမ်းချင်းတက်ခဲ့တော့တယ်။ ၁၉၂၄ ခုနှစ်မေလမှာ အမေရိကန်ရဲ့ အမြင့်မြတ်ဆုံးသူကို မဲပေးပြီး ရွေးချယ်ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီမှာ အက်ဒီဆင်ဟာ မဲအများဆုံးသူအဖြစ် ရွေးချယ် ခံခဲ့ရပြီး တိုင်းပြည်ရဲ့ အမြင့်ဆုံးဆုဖြစ်တဲ့ ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်ရွှေတံဆိပ်ဆု ကို ချီးမြှင့်ခံခဲ့ရတယ်။ အဲဒီ အချိန်မှာ အက်ဒီဆင်ဟာ အသက် (၇၇) နှစ်ရှိပြီ ဆိုပေမယ့် အလုပ်လုပ်နေဆဲဖြစ်တယ်။ သူဟာ ပင်စင်ယူဖို့လဲ စိတ်မကူးခဲ့ပါဘူး။ သူ့ရဲ့ ခံယူချက်က "လူတွေ ဘာလိုအပ်သလဲ ငါစုံစမ်းတယ်၊ ပြီးရင် လူတွေလိုအပ်တဲ့အရာကို ကြိုးစားပြီး ငါတီထွင်တယ်"ဆိုတာဖြစ်တယ်။

အောင်မြင်ခြင်းက စိတ်ကူးအိပ်မက်တစ်ခုကနေ စတင်တယ်။ အဲဒီ စိတ်ကူးအိပ်မက်ဖြစ်မြောက်အောင် အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ဖို့ ပထဦးဆုံး သင် ဘာလိုချင်သလဲဆိုတာကို သိရတယ်။ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ကို စိတ်ထဲ မှာ တေးမှတ်ပြီး စိတ်မျက်စိနဲ့ သင်လိုချင်တဲ့အရာကို ရုပ်လုံးဖော်ရတယ်။ သင့်စိတ်ထဲမှာ လိုချင်တဲ့အရာ ရုပ်လုံးပေါ်ပြီဆိုရင် သင့်စိတ်ကူး အိပ်မက်ကို ဖြစ်မြောက်အောင် အာရုံစိုက်ပြီး စတင်အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ပါပြီ။

အောင်မြင်ချင်ရင် တခြားလူထက် ပိုပေးဆပ်ရပါတယ်။ အောင်မြင် တဲ့ပန်းပွင့်ကို ချွေးစက်နဲ့ သွန်းလောင်းရပါတယ်။ အောင်မြင်သူတိုင်းဟာ ငယ်ရွယ်စဉ်ကနေ အိုမင်းချိန်အထိ ပိုးချည်ကောင်တွေလို စီရိယရှိရှိ အလုပ် လုပ်ကြတယ်။ အကန့်အသတ်ရှိတဲ့ အသက်အရွယ်ကို

အကန့်အသတ်မဲ့ ဆွဲ ဆန့်ခဲ့ကြတယ်။ လောကကြီးမှာ အပင်ပန်းမခံဘဲ ရတဲ့အရာဆိုတာ မရှိပါဘူး။ တစ်ခုကိုပေးဆပ်မှ တစ်ခုကို ပြန်ရတာ ချည်းပါပဲ။ သင့်စိတ်ထဲမှာ စိတ်ကူး အိပ်မက်ရှိရင် အဲဒီ အိပ်မက်ကို နှိုးထလိုက်ပါ။ မိမိကိုယ်ကိုယ်ယုံကြည်စိတ်နဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ပြီးမြောက်အောင် အကောင်အထည်ဖော်ပါ။ ဘယ်လိုအခက် အခဲ၊ ဘယ်လိုပြဿနာမှ သင့်စိတ်ကူးအိပ်မက်ကို မယိုင်လဲပါစေနဲ့။ လူ တွေစိတ်ကူးတဲ့အရာ၊ လူတွေယုံကြည်တဲ့အရာတွေကမဖြစ်မနေ အကောင် အထည်ဖော်နိုင်ကြပါတယ်။

(၂)

ရိုက်ညီနောင်

wright Brothers

wilbur Wright (April 16, 1867 - May 30, 1912)

Orville Wright (August 19, 1871 - January 30, 1948)

ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်က အောင်မြင်ခြင်းဆီသွားတဲ့လှုံ့ဆော်အားဖြစ်တယ်

၁၉၀၃ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁၇ ရက်နေ့က အမေရိကန်နိုင်ငံ မြောက်

ကယ်ရိုလိုင်းနားပြည်နယ်၊ ကစ်တီဟော့ (Kitty Hawk) မြို့ရဲ့ ကောင်းကင်မှာ

ကမ္ဘာ့ပထမဦးဆုံး လူစီးစွမ်းအင် လေယာဉ်တစ်စီး ပျံသန်းနိုင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ လေယာဉ်ကို

Flyer ၁ လို့အမည်ပေးခဲ့တယ်။ လေယာဉ်ကို တီထွင်ခဲ့သူက အမေရိကန်နိုင်ငံသား

ဝီလ်ဗာရိုက် (Wilbur Wright) (April 16, 1867 - May 30, 1912) နဲ့ အိုဗီလ်ရိုက်

(Orville Wright) (August 19, 1871 - January 30, 1948) ညီအစ်ကိုဖြစ်တယ်။

Wright ညီအစ်ကို တီထွင်ခဲ့တဲ့ ပထမဆုံး စွမ်းအင်သုံးလေယာဉ်ဟာ လူသားတို့ရဲ့

ပျံသန်းခေတ်ကို ကန့်လန့်ကာဆွဲဖွင့် ပေးခဲ့တာပဲ ဖြစ်တယ်။

မွေးဖွားကြီးပြင်းပုံ

ငှက်တစ်ကောင်လို ပျံသန်းချင်ခဲ့ကြတာဟာ ရှေးနှစ်များ စွာ ကတည်းက

လူသားတို့ရဲ့ စိတ်ကူးအိပ်မက် ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒီလိုစိတ်ကူးကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့

လူတွေအချို့မျိုးကြိုးစားခဲ့ကြတယ်။ ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယ တွေ စိုက်ထုတ်ခဲ့တယ်။ တချို့က

အသက်ကိုတောင် စတေးခဲ့ကြတယ်။

၁၈၇၇ ခုနှစ် ဆောင်းရာသီမှာ အမေရိကန် Dayton မြို့တစ်ခုလုံး

နှင်းတွေဖုံးလွှမ်းခဲ့တယ်။ မြို့ပြင်က တောင်ကုန်းတောင်တန်းတွေပေါ်မှာ နှင်းတွေ ဖွေးဖွေးလှုပ်ခဲ့တယ်။ ကလေးငယ်တစ်သိုက်က နှင်းထူထူ ဖုံးထားတဲ့ တောင်ကုန်းထက်ပေါ် ရောက်လာကြပြီး ကိုယ်တိုင်ထွင်ထားတဲ့ လျှောလွှာ တွေနဲ့ တောင်ကုန်းထိပ်ကနေ လျှောဆင်းခဲ့ကြတယ်။ ပျော်ရွှင်ရယ်မောသံ တွေ တောင်ကုန်းတောင်တန်း အထပ်ထပ်ဆီ ပဲ့တင်ထပ်ခဲ့တယ်။

ပျော်ရွှင်စွာ ဆော့ကစားနေတဲ့ ကလေးတစ်သိုက်ရဲ့ အနီးနားမှာ ကောင်လေးနှစ်ယောက် တိတ်တဆိတ် ရပ်ကြည့်နေခဲ့ကြတယ်။ ကလေးထဲက အကြီးတစ်ယောက်က "အင်း... ငါတို့မှာ လည်း လျှောတစ်ခုလောက်ရှိရင် အရမ်းကောင်းမှာပဲ" လို့ဆိုတော့ နောက်တစ်ယောက်က "ငါတို့အဖေ အိမ်မှာ အမြဲမရှိတတ်တာက ခက်တယ်" လို့ နှုတ်ခမ်းစူပြီး ပြန်ပြောတယ်။ တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ သူက "အစ်ကို ငါတို့ကိုယ်တိုင် လျှောတစ်ခုလုပ်ကြရအောင်လေ" လို့ဆိုတော့ အစ်ကိုလို့ အခေါ်ခံရသူက ဝမ်းသာအားရစွာ နဲ့ "ဟုတ်သားပဲ၊ ငါတို့ကိုယ်တိုင် လုပ်လို့ရတယ်၊ လာ... အိုဗီလ် ငါတို့ပြန်ရအောင်" ပြောပြော ဆိုဆိုကလေးနှစ်ယောက်ဟာ တောင်အောက်ဘက်က နေအိမ်ရှိရာဘက်ကို ဦးတည်ပြေးသွားခဲ့တယ်။

သူတို့နှစ်ယောက်က ရိုက်ညီအစ်ကိုပါ။ အကြီးတစ်ယောက်က ဝီလ်ဗာဖြစ်ပြီး အငယ်တစ်ယောက်က အိုဗီလ်ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ အချိန်ကစ သူတို့ရဲ့ ငယ်ရွယ်တဲ့ စိတ်ဝိညာဉ်ထဲမှာ နောင်တစ်ချိန်မှာ အမြင့်ကိုပျံသန်းနိုင်မယ့် အရာတစ်ခု တီထွင်မယ်ဆိုတဲ့စိတ်ကူး ကိန်းအောင်းနေခဲ့တယ်။ အဲဒီ စိတ်ကူးဟာ သူတို့ဘဝနောက် ထပ်ကြပ်မခွာ လိုက်နေခဲ့တော့တယ်။

၁၉၀၀ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလမှာ ရိုက်ညီအစ်ကိုဟာ သူတို့ရဲ့ ပထမဆုံး သော စက်မဲ့လေယာဉ်ကို တီထွင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ စက်မဲ့လေယာဉ်ဟာ ပျံသန်း နိုင်ပေမယ့် ၁မီတာအမြင့်ကို မရောက်နိုင်ခဲ့ဘူး။ ဒုတိယနှစ်မှာ သူတို့ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်ဟာ ပထမ တီထွင်ခဲ့တဲ့ လေယာဉ်ကို အခြေခံပြီး ပိုကောင်းတဲ့ ပြင်ဆင်မှု တွေလုပ်ပြီး နောက်စက်မဲ့လေယာဉ်တစ်စီးကို တီထွင်ခဲ့ပြန်တယ်။ အဲဒီ လေယာဉ်ကို

စမ်းသပ်ပျံသန်းကြည့်တော့ အမြင့်မီတာ ၁၈၀ ထိ ပျံသန်း နိုင်တာကိုတွေ့ ခဲ့တယ်။ ဒီအတွက် ညီအစ်ကိုနှစ်ဦး အရမ်းဝမ်းသာမိပေမယ့် စိတ်ကျေနပ်မှု မရှိခဲ့သေးဘူး။ တကယ်လို့ လေအားမသုံးဘဲ ပျံသန်းနိုင်တဲ့ စက်တစ်မျိုး တီထွင်နိုင်ရင် အရမ်းကောင်းမှာ ပဲလို့ သူတို့ စဉ်းစားခဲ့ကြတယ်။

အကြိမ်ကြိမ်တိုးတက်ပြုပြင်ပြီး နောက်တစ်နှစ်မှာ စက်မဲ့လေယာဉ် တစ်စီးကို သူတို့ တီထွင်လိုက်ကြပြန်တယ်။ အကြိမ်ကြိမ် စမ်းသပ်ကြည့်ပြီး နောက်ဆုံးမှာ အင်ဂျင်စက်တစ်လုံးကို အဲဒီ စက်မဲ့လေယာဉ်မှာ သူတို့ တပ်ဆင် လိုက်ကြတယ်။ လေယာဉ်ကို ပန်ကာတပ်ပေးလိုက်တာဖြစ်ပြီး ပန်ကာအကူနဲ့ လေယာဉ်ကို ပျံသန်းဖို့ဖြစ်တယ်။

၁၉၀၃ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလမှာ ရိုက်ညီအစ်ကိုတီထွင်တဲ့ စက်တပ် လေယာဉ်တစ်စီးဟာ စမ်းသပ်ပျံသန်းဖို့ Kitty Hawk ပင်လယ်ဘေးရောက် လာခဲ့ကြတယ်။ စမ်းသပ်ပျံသန်းရာမှာ မအောင်မြင်ခဲ့ပေမယ့် အတွေ့အကြုံတော်တော်များများ ကို သူတို့ရခဲ့ပါတယ်။ ရက်အတန်ကြာမှာ သူတို့အကြိမ်ကြိမ် စမ်းသပ်ပျံသန်းခဲ့ပါသေးတယ်။ အင်ဂျင်ချွတ်ယွင်းလိုက်၊ ပန်ကာမလည်လိုက်၊ မောင်းနှင်တဲ့နည်းပညာ မမှန်လိုက်ဖြစ်ခဲ့တယ်။

ဒါပေမယ့် သူတို့ ဇွဲမလျော့ခဲ့ကြဘဲ စမ်းသပ်ပျံသန်းမှု တွေ အကြိမ် ကြိမ် ပြုလုပ်ခဲ့တယ်။ ဒီအချိန်မှာ လန်လီ (Lain-Le) လို့ခေါ်တဲ့ တီထွင်သူ တစ်ဦးက လေယာဉ်စမ်းသပ် ပျံသန်းစဉ်မှာ ပင်လယ်ထဲ ပျက်ကျခဲ့တဲ့သတင်း ကို သူတို့ညီအစ်ကို ရလိုက်တယ်။ သတင်းကို သူတို့စုံစမ်းရင်း လန်လီရဲ့ ဆုံးရှုံး ခြင်းထဲကနေ သူတို့သင်ခန်းစာယူခဲ့ကြတယ်။ သူတို့တီထွင်တဲ့လေယာဉ်ကို ပိုကောင်းအောင် ကြိုးစားပြင်ဆင်ခဲ့ကြတယ်။

၁၉၀၈ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၁၀ ရက်နေ့မှာ ကောင်းကင်ဟာ ကြည်လင်မြဲ ကြည်လင်နေခဲ့တယ်။ လေယာဉ်စမ်းသပ် ပျံသန်းတဲ့ ကွင်းဘေး မှာ လာရောက်ကြည့်ရှုသူတွေပြည့်နှက်နေခဲ့တယ်။ ကြည့်ရှုသူအများ က ရိုက် ညီအစ်ကိုတို့ရဲ့ စမ်းသပ်ပျံသန်းမှု ကို စိတ်ဝင်တစား ရှိခဲ့ကြတယ်။ ၁၀ နာရီ ဝန်းကျင်လောက်မှာ ညီဖြစ်သူ အိုဗီလ် (Orville) က လေယာဉ်ကို စမ်းသပ် မောင်းနှင်ခဲ့တယ်။

လက်ခုပ်ဩဘာသံတွေကြားမှာ သူမောင်းတဲ့ လေယာဉ် ဟာ သိန်းငှက်တစ်ကောင်လို အတောင်နှစ်ဖက်ကို စွင့်ကားပြီး ကောင်းကင် ပေါ် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဝဲပျံနေခဲ့တယ်။ ကြည့်ရှုသူတွေက အိုဗီလ်ရဲ့နာမည် ကို ဟစ်အော်ပြီး အားပေးခဲ့ကြတယ်။ လူအများ ရဲ့ စိတ်ကူးအိပ်မက်တွေ နောက်ဆုံးမှာ ရိုက်ညီနောင် အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ လေယာဉ် ဟာ ၇၆ မီတာ အမြင့်ကနေ ၁ နာရီ ၁၄ မိနစ်ကြာအောင် ပျံသန်းနိုင်ခဲ့တဲ့ အပြင် သတ္တိရှိတဲ့ ခရီးသည်တစ်ဦးကိုပါ တင်ဆောင်ပျံသန်းခဲ့တယ်။ မြေပြင် ပေါ် အောင်မြင်စွာ ဒြေချချိန် လူအများ ရဲ့ ကောင်းချီးဩဘာသံကို သူတို့ ရခဲ့ ကြတယ်။

၁၉၀၈ ခုနှစ်မှာ အစိုးရရဲ့ ထောက်ခံကူညီမှု နဲ့ ရိုက်ညီနောင်ဟာ လေကြောင်းကုမ္ပဏီတစ်ခု ထူထောင်ခဲ့တယ်။ တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာ ပဲ လေယာဉ်အမောင်းသင်တန်းကိုပါ ဖွင့်လှစ်ခဲ့တယ် အဲဒီ နောက်ပိုင်း လေယာဉ် ဟာ လူသားတို့ နောက်ထပ် ဆန်းသစ်တီထွင်လိုက်တဲ့ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး ယာဉ်တစ်မျိုးဖြစ်ခဲ့တယ်။

ရည်မှန်းချက်ဆိုတာ လင်းလက်နေတဲ့ မီးအိမ်တစ်လုံးပါ။ သင့်ဘဝ ကို အလင်းရောင်ပေးပါတယ်။

ရည်မှန်းချက်ဆိုတာ ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခုပါ။ လမ်းပျောက်တဲ့အခါ သင့်ကို ဦးတည်ရာညွှန်းပါတယ်။

ရည်မှန်းချက်ဆိုတာ သံလိုက်အိမ်မြှောင်တစ်လုံးပါ။ သင့်ဘဝလမ်း ခရီးကို လမ်းညွှန်ပြသပေးပါတယ်။

ရည်မှန်းချက်ဆိုတာ မီးတုတ်တစ်ခုပါ။ စိတ်ကူး အိပ်မက်တွေ ကောင်းကင်အမြင့်ပေါ် ပျံသန်းနိုင်ဖို့ လူတိုင်းရဲ့ ဖြစ်နိုင်၊ လုပ်နိုင်စွမ်းကို လောင်ကျွမ်းပေးပါတယ်။

ပြင်သစ်စာရေးဆရာ ရိုမိန်းရိုလန် (Romain Rolland) က "လူဘဝ မှာ ကြောက်စရာအကောင်းဆုံးရန်သူဆိုတာ ကြည်လင်ပြတ်သားတဲ့ ရည်မှန်း ချက်မရှိခြင်းဘဲ"လို့ ဆိုခဲ့ပါတယ်။

လူတစ်ယောက်အတွက် ရည်မှန်းချက်ကြီးတစ်ခု အရင်တည်ထား လို့ ရပါတယ်။
ပြီးမှ အဲဒီ ရည်မှန်းချက်ကြီးကို ရည်မှန်းချက်လေးတွေအဖြစ် ခွဲလိုက်ပြီး လတ်တလောရှိနေတဲ့
ရည်မှန်းချက်ကို အရင်ဆုံး ကြိုးစား အကောင်အထည် ဖော်နိုင်ပါတယ်။
ဒီလိုရည်မှန်းချက်လေးတွေက အချိန် တိုတိုအတွင်းမှာ ပြီးမြောက်အကောင်အထည်ပေါ်
အောင်မြင်နိုင်တာမို့ တိုးတက် ဖြစ်ထွန်းမှု ကို သင် ချက်ချင်းတွေ့မြင်ခံစားနိုင်ပါတယ်။
ရည်မှန်းချက်လေး တွေကို တစ်ခုချင်းစီ အောင်မြင်အောင် ပြုလုပ်ပြီးရင် နဂိုကထားခဲ့တဲ့
ရည်မှန်းချက်ကြီးဆီရောက်ဖို့ မခဲယဉ်းတော့ပါဘူး။

လူ့ဘဝဟာ တောင်တက်နေတာနဲ့တူပါတယ်။ တောင်တက်ချိန်မှာ
တောင်ထိပ်ကို အရောက်တက်မယ်ဆိုတဲ့ ပြင်းပြတဲ့ဆန္ဒတစ်ခု သင့်ဆီမှာ အရင်ရှိရပါတယ်။
တကယ်လို့ တောင်ခါးပန်းအထိလောက်ပဲ သင်ကျေနပ် နေရင်
တောင်ထိပ်ဆီသင် ဘယ်တော့မှ ရောက်မှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။ တောင်ထိပ် ကိုပဲ
ငေးမောကြည့်မယ်၊ ဒါမှမဟုတ် တောင်ထိပ်ကိုရောက်သွားပြီလို့ စိတ်ကူး ယဉ်နေရင်လည်း
တောင်ထိပ်ဆီ သင် ဘယ်တော့မှ ရောက်နိုင်မှာ မဟုတ် ပါဘူး။ အင်နဲ့ အားနဲ့
ကြိုးစားတက်မှသာ တောင်ထိပ်ဆီ သင် ရောက်နိုင်မှာ ပါ။ တောင်ထိပ်ကိုပဲကြည့်ပြီး
မရေမရာနဲ့ တက်နေရင်လည်း တောင်ထိပ်ဆီ သင် မရောက်နိုင်ပါဘူး။ တောင်ထိပ်က သင့်ရဲ့
ပန်းတိုင်ပါ။ တောင်ထိပ်ဟာ တစ်ခါ တလေ ကြည်လင်ပြတ်သားနေမယ်၊ တစ်ခါတလေမှာ
မြန်းမြဲနိုင်တွေနဲ့ မှု န်းဝါးချင် မှု န်းဝါးနေမယ်။ ကြည်လင်နေစေ၊ မှု န်းဝါးနေပါစေ
တောင်ထိပ်အထိ တက်မယ်ဆိုတဲ့ခွံကို သင်မလျော့ခဲ့ရင် နောက်ဆုံးမှာ တောင်ထိပ်ဆီ သင်
ကန်မလွဲ ရောက်နိုင်ပါတယ်။

"အောင်မြင်သူတို့ရဲ့ လမ်းမှာ စီးကျနေတာတွေဟာ ချွေးမဟုတ်ဘူး။ သွေးတွေ၊
သူတို့ရဲ့ နာမည်ကို မင်နဲ့ရေးတာမဟုတ်ဘူး။ အသက်နဲ့ရေးတာ" တဲ့။ ဟုတ်ပါတယ် . . .
အောင်မြင်သူတို့ဟာ ခယောင်းတောလမ်း အသွယ်သွယ်ကို ကျော်ဖြတ်ပြီးမှ
တောက်ပတဲ့အထွတ်အထိပ်ကို ရောက် တာပါ။ လူတွေင သူတို့ရဲ့ အောင်မြင်တောက်ပြောင်မှု
ကိုသာ မြင်ပြီး သူတို့ ဖြတ်သန်းခဲ့တဲ့ ခယောင်းလမ်းကို မမြင်တတ်ခဲ့ကြပါဘူး။

လူတို့ရဲ့ ခိုင်မာတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်အောက်မှာ ကံကြမ္မာတွေ အညံ့ခံ ကြရတယ်။

သင့်မှာ ခိုင်မာပြတ်သားတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ရှိပြီး ဖြစ်အောင်လုပ်မယ် ဆိုတဲ့

ယုံကြည်ချက်ရှိပြီဆိုရင် အဘက်ဘက်ကနေ အင်အားတွေ၊ ခန္ဓာအား တွေက ရုန်းထလာပြီး

အကောင်အထည်ဖြစ်မြောက်တဲ့လမ်းဆီ သင့်ကို တွန်း ပို့တော့တယ်။ ဘယ်လောက်ပဲ

ဆိုးရွားတဲ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ သင် ရောက်နေ ရောက်နေ သင့်ကို အလဲမဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး။

ရည်မှန်းချက်ချပြီး အဲဒီ ရည်မှန်းချက်အတွက် ကြိုးစားမယ်ဆိုတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်၊ စိန်ခေါ်မှု က

သင့်ကို အောင်မြင်တဲ့လမ်းဆီ တစ်လမ်းချင်း တွန်းပို့ပေးနေခဲ့ပါပြီ။

(၃)

အေဗရာဟမ်လင်ကွန်း

Abraham Lincoln

(february 12,1809 - April 15, 1865)

စိတ်ကူးအိမ်မက်ကို မဆုတ်မနစ်ဖွဲ့ရှိရှိ အကောင်အထည်ဖော်မယ်

အေဗရာဟမ်လင်ကွန်း (Abraham Lincoln) က အမေရိကန် နိုင်ငံရဲ့ ၁၆ ဦးမြောက်သမ္မတဖြစ်သလို ကမ္ဘာ့သမိုင်းမှာ လည်း အကြီးကျယ် အမြင့်မြတ်ဆုံးသော သူတွေထဲက တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့တယ်။ သူဟာ ကျွန်စနစ်ကို ဖျက်သိမ်းခဲ့တဲ့ အမေရိကန်သမိုင်းမှာ အမြင့်မြတ်ဆုံး သမ္မတဖြစ်တယ်။

မွေးဖွားကြီးပြင်းပုံ

၁၈၀၉ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂ ရက်နေ့မှာ လင်ကွန်းကို Kentucky ပြည်နယ်မှာ မွေးဖွားခဲ့တယ်။ သူ့မိဘနှစ်ပါးစလုံးဟာ ပညာမသင်ခဲ့ဖူးတဲ့ လယ်သမားတွေဖြစ်တယ်။ သူ ၉ နှစ်သားအရွယ်မှာ မိခင်ဖြစ်သူ ကွယ်လွန် ခဲ့တယ်။ လင်ကွန်းက ၁၈ လလောက်ပဲ နည်းလမ်းမကျတဲ့ အတန်းပညာကို သင်ယူခဲ့ဖူးတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့မိထွေးက လင်ကွန်းကို ကိုယ့်သားအရင်းလို ဂရုစိုက်စောင့်ရှောက်ခဲ့တယ်။ ကိုယ်တိုင်သင်ယူလေ့လာမှု နဲ့ ၁၉၃၆ ခုနှစ်မှာ သူ ရှေ့နေဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒီမိထွေးမရှိရင် ဒီကနေ့ လင်ကွန်းဆိုတာ ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ လင်ကွန်း ပြောခဲ့ဖူးပါတယ်။

အဆုံးစွန်အထိ ဖွဲ့ရှိရှိတောင့်ခံနိုင်သူကို ပြပါဆိုရင် လင်ကွန်းကို ပြရပါမယ်။ သူဟာ ဘယ်တော့မှ လက်လွှတ်အရှုံးမပေးခဲ့သူ၊ ဆင်းရဲသားမိသားစုက ပေါက်ဖွားလာခဲ့ပြီး တစ်သက်လုံး ဆင်းရဲဒုက္ခအမျိုးမျိုးနဲ့ ရင်ဆိုင်ခဲ့ ရသူ၊ ၈ ကြိမ် ရွေးကောက်ပွဲဝင်ရွေးခဲ့ပေမယ့် ၈ ကြိမ်လုံး ရှုံးနိမ့်ခဲ့ဖြစ်တယ်။ လက်လွှတ်အရှုံးပေးလိုရပေမယ့် သူ အရှုံးမပေးခဲ့ဘူး။ သူ့ရဲ့

အရှုံးမပေးတဲ့ စိတ်ဓာတ်ကပဲ သူ့ကို အမေရိကန်သမိုင်းမှာ အမြင့်မြတ်ဆုံး သမ္မတတွေထဲက တစ်ဦးဖြစ်စေခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

၁၈၃၂ ခုနှစ်မှာ လင်ကွန်း အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်ခဲ့ယ်။ ဒီအတွက် သူ စိတ်ထိခိုက်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် နိုင်ငံရေးသမားတစ်ဦး လုပ်မယ်၊ လွှတ်တော် အမတ်တစ်ဦးလုပ်မယ်လို့ သူ စိတ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ကံမကောင်း ချင်တော့ သူ အရွေးမခံခဲ့ရဘူး။ တစ်နှစ်အတွင်းမှာ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် အရှုံးနဲ့ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရလို့ သူ့ရဲ့ နာကျင်မှု က နှိုင်းပြစရာ မရှိခဲ့ဘူး။

အဲဒီ နောက် ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းတစ်ခုကို သူ လုပ်ကိုင်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်နှစ်တောင် မခံပါဘူး၊ အဲဒီ လုပ်ငန်း ပျက်သွားခဲ့တယ်။ အဲဒီ နောက်ပိုင်း ၁၇ နှစ်လုံးလုံး လုပ်ငန်းမှာ တင်ကျန်ခဲ့တဲ့ အကြွေးတွေကိုဆပ်ဖို့ သူ လုံးပန်းခဲ့ရတယ်။

တစ်ဆက်တည်းမှာ ပဲ တိုင်းလွှတ်တော်အမတ်ဝင်ရွေးဖို့ နောက် တစ်ကြိမ် သူ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြန်တယ်။ ဒီတစ်ကြိမ်မှာ သူ အောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ မျှော်လင့်ချက်အလင်းတန်းတစ်ခုကို သူ တွေ့လိုက်ပြီး ၁၀ လှည့်ပြောင်းမယ့် အခွင့်အရေးတစ်ခုရပြီလို့ သူ ထင်ခဲ့တယ်။ ၁၈၃၅ ခုနှစ်မှာ သူ စေ့စပ်ခဲ့တယ်။ မင်္ဂလာမဆောင်ခင် လအနည်း ငယ်အလိုမှာ သတိုးသမီးလောင်းဟာ မတော်တဆ ကွယ်လွန်သွားခဲ့တယ်။ ဒါဟာ သူ့ရဲ့ စိတ်ဓာတ်နဲ့ နှလုံးသားကို အထိခိုက်စေဆုံးဖြစ်တယ်။ အိပ်ရာပေါ် ကနေ မထနိုင်တဲ့အထိ သူ ခံစားခဲ့ရတယ်။ ၁၈၃၆ ခုနှစ်မှာ သူ စိတ်ကျရောဂါ စွဲကပ်ခဲ့တယ်။

၁၈၃၈ ခုနှစ်မှာ ကိုယ့်ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်လာပြီလို့ ထင်တဲ့ လင်ကွန်းဟာ တိုင်းလွှတ်တော်အမတ် ဝင်ရွေးခံဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြန်တယ်။ မအောင်မြင်ခဲ့ပြန်ဘူး။ ၁၈၄၃ ခုနှစ်မှာ အမေရိကန် ကွန်ဂရက်လွှတ်တော် အမတ် ဝင်ရွေးခံဖို့ သူ ကြိုးစားပြန်တယ်။ မအောင်မြင်ခဲ့ပြန်ပါဘူး။ လင်ကွန်းဟာ အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားစမ်းသပ်ခဲ့သည့်တိုင် အရှုံးတွေ နဲ့ပဲ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတယ်။ လုပ်ငန်းပျက်ခဲ့တယ်၊ သတိုးသမီးလောင်း သေတယ်၊ ရွေးကောက်ပွဲရှုံးတယ်။ ဒီလိုဆင်းရဲဒုက္ခ အခက်အခဲတွေ ကြုံခဲ့ရလည်း သူ အလျှော့ပေးဖို့

မတွေးခဲ့ဘူး။

လင်ကွန်းဟာ ထက်မြက်သူတစ်ဦးပါ။ ဇွဲသတ္တိရှိတဲ့ သူဟာ လက် လွှတ်ဖို့ မစဉ်းစားခဲ့ဘူး။ ၁၈၄၆ ခုနှစ်မှာ ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်အမတ်အဖြစ် သူ ဝင်ရွေးခံပြန်တယ်။ ဒီတစ်ကြိမ်မှာ သူ အောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။

တာဝန်ထမ်းဆောင်တဲ့ကာလ ၂ နှစ်ဆိုတဲ့အချိန်က အလျင်အမြန် ကုန်ဆုံးသွားတော့ ဆက်အရွေးခံဖို့ သူ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ အမတ်ခန့်အပ် ခံရစဉ်အတွင်း သူ ထူးထူးချွန်ချွန် ကျေးကျွန်ပွန် ထမ်းဆောင်ခဲ့လို့ နောက် တစ်ကြိမ် ထပ်အရွေးခံရမယ်လို့ သူ ယုံကြည်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် သူ အရွေး မခံခဲ့ရပါဘူး။ အရွေးမခံရတဲ့အပြင် အကြွေးတွေပါ တင်ကျန်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ ပြည်နယ်မှာ ပဲ နယ်မြေအုပ်ချုပ်သူအဖြစ် ခန့်အပ်ဖို့ သူ တင်ပြတောင်းဆိုခဲ့ ပေမယ့် ပြည်နယ်အစိုးရက "ဒီပြည်နယ်ရဲ့ အုပ်ချုပ်သူလုပ်ချင်ရင် ထူးခြားတဲ့ အရည်အသွေး၊ ပုဏ်ပညာ ရှိရမယ်။ သင့်ရဲ့ တင်ပြချက် မပြည့်စုံဘူး"ဆိုပြီး ပယ်ချခဲ့တယ်။

ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ "ငါ ရုံးနိမ့်ပြန်ပြီ"လို့ လင်ကွန်း မတွေးခဲ့ဘူး။ သူ အရုံးမပေးခဲ့ဘူး။ ၁၈၅၄ ခုနှစ်မှာ လွှတ်တော်အမတ်အဖြစ် သူ ဝင်ရွေးခံခဲ့ပေ မယ့် ရုံးနိမ့်ပြန်တယ်။ ၂ နှစ်နေပြီးနောက် အမေရိကန်ဒုတိယသမ္မတအဖြစ် သူ ဝင်ရွေးခံခဲ့ပေမယ့် ပြိုင်ဘက်ရဲ့ အလဲထိုးတာကို ခံလိုက်ရတယ်။ ၂ နှစ်နေပြီး နောက် လွှတ်တော်အမတ် ဝင်ရွေးခံပြန်တယ်။ ရုံးပြန်တယ်။

လင်ကွန်းဟာ ၁၁ ကြိမ် ကြိုးစားခဲ့ပေမယ့် ၂ ကြိမ်သာ အောင်မြင်မှု ရခဲ့တယ်။ ဒါတောင် ဆင်းရဲဒုက္ခအရှေ့မှာ သူ လက်မမြှောက်ခဲ့ဘူး၊ နူးမထောက် ခဲ့ဘူး၊ ထွက်မပြေးခဲ့ဘူး။ ဇွဲရှိရှိနဲ့ သူ ကြံ့ကြံ့ခံခဲ့တယ်၊ ကြိုးပမ်းခဲ့တယ်။ လက် လွှတ်ဖို့ သူမတွေးခဲ့သလို လက်လည်းမလွှတ်ခဲ့ဘူး ။ ကိုယ်တောင်ဆိုတဲ့ အရာကို သူ လက်မလွှတ်ခဲ့လို့၊ ကိုယ့်ဘဝကိုပဲ သူ စိုးမိုးခြယ်လှယ်ခဲ့လို့ နောက်ဆုံးမှာ သူ အောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။

၁၈၆၀ ခုနှစ်မှာ အမေရိကန်သမ္မတအဖြစ် လင်ကွန်း အရွေးချယ်ခံ ခဲ့ရပါတယ်။

ဇွဲသတ္တိနဲ့ ကြံ့ခိုင်ခြင်းက လင်ကွန်းကို ပုံသွင်းပေးခဲ့တယ်။ ဘယ် အရာမဆို ကြံ့ခိုင်မှု ရှိရင် အောင်မြင်မှု ရစမြဲပါ။ လူတစ်ယောက်အတွက် ဒုက္ခ တစ်ခုကို ဖြေရှင်းဖို့က သိပ်မခက်ခဲ့လှပါဘူး။ ခက်ခဲ့တာက ဇွဲရှိရှိနဲ့ ကြံ့ကြံ့ခံပြီး အောင်မြင်တဲ့အထိ ဖြေရှင်းနိုင်မနိုင်ဆိုတာပါပဲ။

၁၈၇၆ ခုလောက်က ခရီးအဆုံးမှာ ရှိတာပါ။ ခရီးအစအနီးနားမှာ

ရှိတာမဟုတ်ပါဘူး။ ခြေလှမ်းဘယ်လောက်လှမ်းမှ စိတ်ကူးကို အကောင် အထည်ဖော်နိုင်မှန်း မသိပါဘူး။ ခြေလှမ်းအလှမ်းတစ်ထောင် ရောက်သည့် တိုင် အရုံးနဲ့ရင်ဆိုင်နိုင်သလို အောင်မြင်ခြင်းကလည်း လမ်းချို့တစ်နေရာမှာ ပုန်းနေတတ်ပါတယ်။ ရှေ့ခြေတစ်လှမ်း တိုးကြည့်ပါ။ မဖြစ်သေးရင် နောက် တစ်လှမ်းပြန်တိုးပါ။ တကယ်တော့ ရှေ့ကိုတစ်လှမ်းချင်းတိုးဖို့ရာ မခက်ခဲ့ပါဘူး ။

လူတိုင်းမှာ အရောင်စုံတောက်ပတဲ့ ကိုယ်ပိုင်စိတ်ကူးအိပ်မက်တွေ ရှိကြတယ်။

စိတ်ကူးအိပ်မက်ကို သင် အကောင်အထည်ဖော်ချိန်မှာ အခက် အခဲနဲ့ သင် ကြုံတွေ့နိုင်သလို ဆုံးရှုံးမှု တွေနဲ့ လည်း ရင်ဆိုင်နိုင်တယ်။ ဒီလို အချိန်မျိုးမှာ အားမငယ်ပါနဲ့ ၊ လက်မလျှော့ပါနဲ့ ၊ အိပ်မက်လမ်းဟာ ခက်ခဲကောင်း ခက်ခဲမယ်။ ဒီစိန်ခေါ်မှု တွေကို သင့်ရဲ့ ဇွဲလုံ့လနဲ့သတ္တိကို စမ်းသပ်တဲ့ စမ်းသပ် ချက်လို့ သဘောထားပါ။ ဒီစိန်ခေါ်မှု တွေက သင်ကြီးပြင်းရင့်သန်ဖို့ ကူညီတဲ့ လိုအပ်တဲ့အရာ ဖြစ်တယ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကြံ့ကြံ့ခံရှေ့ဆက်ဖို့ အားပေးပါ။ ကျန်းခြင်းနဲ့ တစ်ခါ ကြုံတိုင်း

အောင်မြင်ခြင်းနဲ့ တစ်လှမ်းနီးလာလို့ပါပဲ။ ဒီတစ်ခါခါမှာ ကျန်းတာ ဟာ နောက်တစ်ခါခါမှာ အောင်မြင်ဖို့ပါ။ ဒီတစ်ခါခါမှာ မျက်မှောက်ကြုံတိုက် တာဟာ နောက်တစ်ခါခါမှာ ပြုရယ်ဖို့ပါ။ ဒီကနေ့ရဲ့ ကံမကောင်းခြင်းက မနက်ဖြန်မှာ ကံကောင်းခြင်းတွေရှိကြောင်း နိမိတ်ပြတာ ဖြစ်တယ်။ အတား အဆီးဆိုတာ အောင်မြင်ခြင်းဆီသွားတဲ့ လမ်းတိုင်းမှာ ရှိပါတယ်။ ဒီအကွေ့ လေးကို ကျော်လွှားနိုင်ရင် သင်အောင်မြင်ပါပြီ။

